
Del 14. ANTIQVARISK TIDSKRIFT FÖR SVERIGE. Nr 1.

Kyrkomålningar i Uppland från medeltidens slut.

Af Otto Sylwan.

I. Inledning.

Medeltiden älskade färgen; att under denna tid »polykromien var en den mest bjudande lag för konsten», är ett yttrande af den franske arkeologen Courajod, hvilket finner lifligt bifall hos Gonse i hans stora arbete *L'art gothique*: »le moyen âge a été essentiellement coloriste». Öfver allt i den konsthistoriska literaturen möta vi samma uppfattning; för att här blott citera ett liknande yttrande så heter det hos en schweizisk författare¹: »De senaste årens fynd hafva åter rätt kraftigt erinrat oss om medeltidens färg-glädje. Hvar hälst forskarens hammare berör murbetäckningen i ett ärevärdigt gudshus, där lysa den gamla dekorationens brokiga rester fram under de afspringande flagorna. Ingen aldrig så liten kyrka visar sig sakna spår af en sådan förgången prakt. Omedelbart före reformationen hade den fromma ifvern ånyo vaknat upp, med nästan feberaktig hast förnyade stora och små prydnaden i sina gudshus.»

En illustration till just detta sista påstående skänka målningarna på kyrkornas hvalf och väggar i Uppland

¹ R. Durrer i *Mittheilungen der antiquarischen Gesellschaft in Zürich* XXIV. H. 5 1898. Liknande vittnesbörd i *Christliches Kunstblatt* 1895, s. 121 och i *Revue de l'art chretien* 1898, Ser. IV. T. 9: 87; jfr äfven H. Otte, *Handbuch der kirchlichen Kunst-Archäologie*, 5 Aufl. I: 124 f.